SOBRE LA CONCESSIÓ DE LA INDULGÈNCIA DURANT EL JUBILEU ORDINARI DE L'ANY 2025 CONVOCAT PER SA SANTEDAT EL PAPA FRANCESC

«Ara ha arribat el moment d'un nou Jubileu per a obrir de bat a bat la Porta santa un cop més i oferir l'experiència viva de l'amor de Déu» (*Spes non confundit*, 6). En la butlla de convocatòria del Jubileu ordinari de 2025, el Sant Pare, en el moment històric actual en què «la humanitat, despreocupada dels drames del passat, està sotmesa a una prova nova i difícil quan veu moltes poblacions oprimides per la brutalitat de la violència» (*Spes non confundit*, 8), fa una crida a tots els cristians a fer-se peregrins d'esperança. Aquesta és una virtut que s'ha de redescobrir en els signes dels temps, els quals, contenint «l'anhel del cor humà, necessitat de la presència salvadora de Déu, requereixen ser transformats en signes d'esperança» (*Spes non confundit*, 7), que haurà de provenir sobretot de la gràcia de Déu i de la plenitud de la seva misericòrdia.

Ja a la butlla de convocatòria del Jubileu extraordinari de la Misericòrdia de 2015, el papa Francesc va subratllar que la indulgència en aquell context adquiria «una rellevància particular» (*Misericordiæ vultus*, 22), perquè la misericòrdia de Déu «es transforma en indulgència del Pare que a través de l'Esposa de Crist ateny el pecador perdonat i l'allibera de qualsevol residu, conseqüència del pecat" (*ibid*.). De manera anàloga avui el Sant Pare declara que el do de la indulgència «permet descobrir com n'és, d'il·limitada la misericòrdia de Déu. Amb raó a l'antiguitat el terme *misericòrdia* era intercanviable amb el d'*indulgència*, precisament perquè pretén expressar la plenitud del perdó de Déu que no coneix límits» (*Spes non confundit*, 23). La indulgència és, doncs, una gràcia jubilar.

Per aquest motiu, també en ocasió del Jubileu ordinari de 2025, per voluntat del Summe Pontífex, aquest "Tribunal de Misericòrdia", al qual correspon disposar tot allò que ateny a la concessió i a l'ús de la indulgència, pretén motivar els ànims dels fidels per a desitjar i alimentar el pius desig d'obtenir la indulgència com a do de gràcia, propi i peculiar de cada Any Sant, i estableix les següents prescripcions, per tal que els fidels puguin tenir l'usdefruit de les «disposicions per a poder obtenir i fer efectiva la pràctica de la indulgència jubilar» (*Spes non confundit*, 23).

Durant el Jubileu ordinari de 2025 continua en vigor qualsevol altra concessió d'indulgència. Tots els fidels veritablement penedits, excloent qualsevol afecte al pecat (cf. *Enchiridion Indulgentiarum*, IV ed. Norm. 20 1) i moguts per un esperit de caritat i que, en el curs de l'Any Sant, purificats a través del sagrament de la penitència i alimentats per la Santa Comunió, preguin per les intencions del Summe Pontífex,

podran aconseguir el tresor de l'Església, plenísima indulgència, remissió i perdó dels seus pecats, podent-se aplicar a les ànimes del purgatori en forma de sufragi:

I. En els sagrats pelegrinatges

Els fidels, peregrins d'esperança, podran aconseguir la indulgència jubilar concedida pel Sant Pare si emprenen un pius pelegrinatge:

Cap a qualsevol lloc sagrat jubilar: participant devotament a la santa missa (sempre que ho permetin les normes litúrgiques es podrà dir la missa pròpia pel Jubileu o bé la missa votiva: per a la reconciliació, per al perdó dels pecats, per a demanar la caritat i per a fomentar la concòrdia); en una missa ritual per a conferir els sagraments de la iniciació cristiana o la unció dels malalts; en la celebració de la Paraula de Déu; en la litúrgia de les Hores (ofici de lectures, laudes, vespres); en el via crucis; en el rosari marià; en l'himne de l'Akathistos; en una celebració penitencial, que conclogui amb la confessió individual dels penitents, tal com està establert en el ritu de la penitència (forma II);

A Roma: en almenys una de les quatre basíliques papals majors: de Sant Pere al Vaticà, del Santíssim Salvador al Laterà, de Santa Maria la Major, de Sant Pau Extramurs;

A Terra Santa: en almenys una de les tres basíliques: del Sant Sepulcre a Jerusalem, de la Nativitat a Betlem, de l'Anunciació a Natzaret;

En altres circumscripcions eclesiàstiques: a l'església Catedral o a altres esglésies i llocs sagrats designats per l'Ordinari del lloc. Els bisbes tindran en compte les necessitats dels fidels, així com l'oportunitat mateixa per a mantenir intacte el significat del pelegrinatge amb tota la seva força simbòlica, capaç de manifestar la necessitat urgent de conversió i de reconciliació;

II. A les pies visites als llocs sagrats

També, els fidels podran aconseguir la indulgència jubilar si, individualment o en grup, visiten devotament qualsevol lloc jubilar i allí, durant un període de temps adequat, fan adoració eucarística i meditació, concloent amb el parenostre, la professió de fe en qualsevol forma legítima i invocacions a Maria, Mare de Déu, per tal que en aquest Any Sant tothom «pugui experimentar la proximitat de la més afectuosa de les mares que mai no abandona els seus fills» (*Spes non confundit*, 24).

En l'especial ocasió de l'Any jubilar, es podran visitar també, a més dels insignes llocs de pelegrinatge citats anteriorment, aquests altres llocs sagrats amb les mateixes condicions:

A Roma: la basílica de la Santa Creu de Jerusalem, la basílica de Sant Llorenç Extramurs, la basílica de Sant Sebastià (es recomana ferventment la devota visita anomenada "de les set esglésies", tan estimada per sant Felip Neri), el santuari de l'Amor Diví, l'església del Sant Esperit a Sàssia, l'església de Sant Pau a les Tres Fonts, lloc del martiri de l'Apòstol, les catacumbes cristianes; les esglésies dels camins jubilars dedicades respectivament a l'Iter Europæum i les esglésies dedicades a les dones patrones d'Europa i doctores de l'Església (basílica de Santa Maria sobre Minerva, església de Santa Brígida de Campo de' Fiori, església de Santa Maria de la Victòria, església de Trinità dei Monti, basílica de Santa Cecilia al Trestevere, basílica de Sant Agustí a Campo Marzio);

En altres llocs del món: les dues basíliques papals menors d'Assís: de Sant Francesc i de Santa Maria dels Àngels; les basíliques pontifícies de la Mare de Déu de Loreto, de la Mare de Déu de Pompeia, de Sant Antoni de Pàdua; qualsevol basílica menor, església catedral, església concatedral, santuari marià, així com, per a facilitat dels fidels, qualsevol insigne església col·legiada o santuari designat per cada bisbe diocesà o eparquial, i també santuaris nacionals o internacionals, «llocs sants d'acollença i espais privilegiats per a generar esperança» (*Spes non confundit*, 24), indicats per les conferències episcopals.

Els fidels vertaderament penedits que no puguin participar en les solemnes celebracions, en els pelegrinatges i a les pies visites per greus motius (especialment totes les monges i els monjos de clausura, les persones grans, els malalts, els reclusos, així com també aquells que, a hospitals o a altres centres sanitaris, ofereixen servei continuat als malalts), aconseguiran la indulgència jubilar, amb les mateixes condicions, si, units en esperit als fidels en presència, particularment en els moments en què les paraules del Summe Pontífex o dels bisbes diocesans siguin transmeses a través dels mitjans de comunicació, recitin a casa seva o allí on l'impediment els ho permeti (p. e. a la capella del monestir, de l'hospital, del centre sanitari, de la presó...) el parenostre, la professió de fe en qualsevol forma legítima i altres pregàries conforme a les finalitats de l'Any Sant, oferint els seus sofriments o dificultats de la seva vida.

III. En les obres de misericòrdia i de penitència

A més, els fidels podran aconseguir la indulgència jubilar si, amb ànim devot participen en les missions populars, en exercicis espirituals o altres encontres de formació sobre els textos del concili Vaticà II i del Catecisme de l'Església catòlica que es facin en una església o altre lloc adequat, d'acord amb la intenció del Sant Pare.

Malgrat el que diu la norma segons la qual es pot aconseguir només una indulgència plenària al dia (cf. *Enchiridion Indulgentiarum*, IV ed., norm. 18 §1), els fidels que hagin

fet l'acte de caritat en favor de les ànimes del purgatori, si s'acosten legítimament al sagrament de la comunió una segona vegada el mateix dia, podran aconseguir dues vegades en el mateix dia la indulgència plenària, aplicable només als difunts (s'entén que ha de ser dins una celebració eucarística; cf. c. 917 i Comissió Pontifícia per a la interpretació autèntica del CIC, *Responsa ad dubia*, 1, 11 jul. 1984). A través d'aquesta doble oblació es realitza un lloable exercici de caritat sobrenatural, pel vincle mitjançant el qual estan units en el cos místic de Crist els fidels que encara peregrinen a la terra, juntament amb aquells que ja han acabat el seu camí, ja que "la indulgència jubilar, en virtut de la pregària, està destinada en particular als qui ens han precedit, per tal que obtinguin plena misericòrdia» (*Spes non confundit*, 22).

De manera més peculiar, però, precisament «en l'Any jubilar som cridats a ser signes tangibles d'esperança per a molts germans i germanes que viuen en condicions de penúria» (*Spes non confundit*, 10): per tant, la indulgència està unida també a les obres de misericòrdia i de penitència, amb les quals es testimonia la conversió empresa. Que els fidels, seguint l'exemple i el manament de Crist, siguin estimulats a realitzar més sovint obres de caritat o misericòrdia, principalment al servei d'aquells germans que es troben aclaparats per diverses necessitats. Que redescobreixin més precisament «les obres de misericòrdia corporals: donar menjar al famolenc, donar beguda a l'assedegat, vestir el despullat, acollir el foraster, assistir els malalts, visitar els presos, enterrar els morts» (*Misericordiæ vultus*, 15), i redescobreixin també «les obres de misericòrdia espirituals: donar consell a qui el necessita, ensenyar el qui no sap, corregir el qui va errat, consolar el trist, perdonar les ofenses, suportar amb paciència les persones molestes, pregar Déu pels vius i pels difunts» (*ibid*.).

De la mateixa manera, els fidels podran aconseguir la indulgència jubilar si visiten durant un temps adequat els germans que es troben en necessitat o en dificultat (malalts, empresonats, ancians en soledat, persones amb capacitats diferents…), si fan un pelegrinatge cap a Crist present en ells (cf. Mt 25,34-35) o si segueixen les habituals condicions espirituals, sacramentals i de pregària. Els fidels, sense dubte, podran repetir aquestes visites en el curs de l'Any Sant, obtenint en cada una d'elles la indulgència plenària, fins i tot quotidianament.

La indulgència plenària jubilar podrà aconseguir-se també mitjançant iniciatives que ajudin de manera concreta i generosa a l'esperit penitencial que és com l'ànima del Jubileu, redescobrint en particular el valor penitencial dels divendres: abstenint-se, en esperit de penitència, almenys durant un dia de distraccions banals (reals i també virtuals, induïdes, per exemple, pels mitjans de comunicació i per les xarxes socials) i de consums superflus (per exemple dejunant o practicant l'abstinència d'acord amb les normes generals de l'Església i les especificacions dels Bisbes), així com destinant una

proporcionada suma de diners als pobres; sostenint obres de caràcter religiós o social, especialment en favor de la defensa i protecció de la vida en cada etapa i de la seva qualitat, de la infància abandonada, de la joventut en dificultat, dels ancians necessitats o sols, dels migrants de diferents països «que abandonen la seva terra a la recerca d'una vida millor per a ells i les seves famílies» (*Spes non confundit*, 13); destinant una part del temps a activitats de voluntariat, que siguin d'interès per a la comunitat o altres formes similars de compromís personal.

Tots els Bisbes diocesans o eparquials i aquells que en el dret són equiparables a ells, en el dia més oportú d'aquest temps jubilar, en ocasió de la principal celebració a la Catedral i en cada una de les esglésies jubilars, podran impartir la benedicció papal amb indulgència plenària annexa, la qual tots els fidels poden aconseguir quan rebin la benedicció en les habituals condicions.

Per tal de facilitar pastoralment l'accés al sagrament de la penitència i aconseguir el perdó diví a través del poder de les claus, els Ordinaris locals són convidats a concedir als canonges i als preveres que, a les Catedrals i a les Esglésies designades per a l'Any sant puguin escoltar les confessions dels fidels amb les facultats limitades a fur intern, les quals, els fidels de les Esglésies orientals trobaran en el c. 728 §2 del CCEO, i en el cas d'una eventual reserva, en el c. 727, excloent, com és evident, els casos considerats en el c. 728 §1; mentre que, els fidels de l'Església llatina, les facultats referides les trobaran en el c. 508 §1 del CIC.

En aquest sentit, aquesta Penitenciaria exhorta tots els preveres a oferir amb generosa disponibilitat i dedicació la més àmplia possibilitat als fidels d'aprofitar els mitjans de la salvació, assumint i publicant horaris per a les confessions, d'acord amb tots les rectors de les esglésies veïnes, posant-se al confessionari, programant celebracions penitencials amb dates fixes i sovintejades, oferint també la més àmplia disponibilitat de preveres que, per haver arribat al límit d'edat, no tenen encàrrecs pastorals definits. A més, segons les possibilitats cal recordar, en conformitat amb el *Motu proprio Misericordia Dei*, l'oportunitat pastoral d'escoltar les confessions també durant la celebració de la santa missa.

Per a agilitzar la tasca dels confessors, la Penitenciaria Apostòlica, per manament del Sant Pare, disposa que els preveres que acompanyaran o s'uniran a pelegrinatges jubilars fora de la diòcesi pròpia, puguin valer-se de les mateixes facultats de les quals han estat provistos a la pròpia diòcesi per la legítima autoritat. Aquestes facultats especials seran després conferides per aquesta Penitenciaria Apostòlica als penitenciers de les basíliques papals romanes, als canonges penitenciers o als penitenciers diocesans instituïts en cada circumscripció eclesiàstica.

Els confessors, després d'haver instruït els fidels sobre la gravetat dels pecats als quals va annexa una reserva o una censura, determinaran, amb caritat pastoral, penitències sacramentals apropiades que els condueixin tant com sigui possible a un penediment estable i, segons la naturalesa dels casos, invitaran a la reparació d'escàndols i mals eventuals.

Finalment, la Penitenciaria convida vivament els Bisbes, en tant que detentors del triple *munus* d'ensenyar, de guiar i de santificar, a tenir cura d'explicar clarament les disposicions i principis aquí proposats per a la santificació dels fidels, tenint en compte de manera especial les circumstàncies del lloc, de la cultura i de les tradicions. Una catequesi adaptada a les característiques socioculturals de cada poble podrà proposar de manera eficaç l'Evangeli i la totalitat del missatge cristià, arrelant més profundament en els cors el desig d'aquest do únic obtingut en virtut de la mediació de l'Església.

El present Decret té validesa durant tot el Jubileu ordinari de 2025, independentment de qualsevol disposició contrària.

Angelo Card. De Donatis
Penitenciari major

S.E. Mons. Krzysztof Nykiel
Regent

Donat a Roma, a la seu de la Penitenciaria Apostòlica, el 13 de maig de 2024, memòria de la beata Mare de Déu de Fàtima